

Biblická hodina 15.07.2021

Úvodná pieseň: žalm č. 122 - *Ó, potešili ma slová...*

Modlime sa:

Milý náš Otče, ďakujeme za dar a možnosť spoločenstva okolo Tvojho slova. Je nám dobre s Tebou, chceme sa radowať zo všetkého a ďakovať Ti za všetko, čím si nás obdaril, požehnal. Ďakujeme za Tvoju prítomnosť a nádej, ktorá nás drží počas našich zápasov a pokušení. Ďakujeme, že Tvoje slovo je mocou, ktorá nás nesklame. Si hoden našej chvály, preto Ti dobrorečíme a Tvoje meno vzývame s vyznaním, že si pre nás jedinou ochranou a záchranou, zdrojom našej sily.

Prosíme, svojím slovom nás obdaruj, aby sme jeho zvesťou utvrdení a posilnení dokázali naďalej viesť svoj život ako Tvoje deti, a slúžiť svojmu okoliu podľa Tvojej vôle. *Amen*

Text zo Starého zákona: 1Kr 5,1-22

¹ Svoj vlastný palác až do jeho úplného dokončenia staval Šalamún trinásť rokov. ² Postavil **Dom libanonského lesa**, sto lakt'ov dlhý, päťdesiat lakt'ov široký a tridsať lakt'ov vysoký na štyroch radoch cédrových stĺpov. Na stĺpoch spočívali cédrové hrady. ³ Pokrytý bol cédrovým drevom nad trámami, ktoré spočívali na štyridsiatich piatich stĺpoch. Jeden rad ich mal pätnásť. ⁴ Orámované okná boli zoradené do troch radov, takže trikrát boli proti sebe, proti inému radu okien. ⁵ Všetky otvory a zárubne mali štvoruhlasté rámy, svetlík stál trikrát proti svetlíku. ⁶ Zhotovil aj **stĺpovú sieň**, päťdesiat lakt'ov dlhú a tridsať lakt'ov širokú. Pred ňou bola predsieň so stĺpmi a schodiskom. ⁷ Urobil aj **trónnu sieň**, kde súdil, teda súdnu sieň. Od podlahy po strop bola pokrytá cédrovým drevom. ⁸ **Budova, v ktorej býval**, sa nachádzala na inom nádvorí, ďalej od siene, a bola vyhotovená v podobnom slohu. Podľa vzoru tejto siene Šalamún urobil aj **dom pre faraónovu dcéru**, ktorú si vzal za ženu. ⁹ Všetko bolo z ušľachtilých kameňov, z kvádrov, opracovaných na mieru pílou na líci i na rube, od základu až po rímsu a vonku až po veľké nádvorie. ¹⁰ Na základy slúžili ušľachtilé kamene, balvany, kamene desaťlakt'ové a osemlakt'ové. ¹¹ Nad tým spočívali tvarované ušľachtilé kamene a cédrové drevo. ¹² Veľké nádvorie malo po obvode tri vrstvy kamenných kvádrov a vrstvu otesaných cédrov, podobne ako vnútorné nádvorie Hospodinovho domu a jeho predsieň. ¹³ Kráľ Šalamún si najal **Týrčana Churáma**. ¹⁴ Bol synom istej vdovy z kmeňa Naftali, jeho otec bol Týrčan, **obrábal bronz**. Vynikal múdrosťou, bol vynachádzavý odborník pri zhotovovaní rôznych bronzových výrobkov. Prišiel za kráľom Šalamúnom a vykonal všetky požadované práce.

¹⁵ Zhotovil **dva bronzové stĺpy**. Jeden stĺp bol osemnásť lakt'ov vysoký a obvod mal dvanásť lakt'ov, takisto i druhý stĺp. ¹⁶ Zhotovil i dve hlavice, uliate z bronzu, a nasadil ich na vrch stĺpov. Jedna i druhá hlavica bola vysoká päť lakt'ov. ¹⁷ Na hlavice na vrchu stĺpov vyhotovil pletenec v tvare mriežok, točených povrázkov a retiazok, a to po siedmich na jednu i druhú hlavicu. ¹⁸ Ďalej zhotovil granátové jablká, a to dva rady vôkol každého pletenca, ktoré mali zakrývať hlavice na vrchole stĺpov. To isté urobil aj na druhej hlavici. ¹⁹ Hlavice na vrchu stĺpov pred predsieňou mali tvar ľalie a veľkosť štyri lakte. ²⁰ Na oboch hlaviciach stĺpov zhora pozdĺž vydutiny, ktorá vyčnievala po pletenec, bolo dvesto granátových jabĺk zoradených do kruhu. To platí aj pre druhú hlavicu. ²¹ Stĺpy postavil ku chrámovej predsieni. Postavil stĺp na južnú stranu a dal mu meno Jachín. Potom postavil stĺp na severnú stranu a nazval ho Boaz. ²² Stĺpy mali na vrchole tvar ľalie. Tým bola dokončená práca na stĺpoch.

Milí Bratia a milé Sestry,

V predchádzajúcich kapitolách sme čítali o tom, ako Šalamún postavil chrám, a teraz Písmo na chvíľu preruší túto správu a venuje sa jeho kráľovskému palácu, ktorý staval kráľ na juh od chrámu. Máme o ňom len tento popis, ale ostatné podrobnosti nie, takže si ho nevieme presne graficky zrekonštruovať ani predstaviť. Bol to komplex zhruba z piatich častí: Dom libanonského lesa, kráľovský palác, palác faraónovej dcéry, stĺpová sieň, trónna sieň. Z opisu môžeme zistiť, že to bol väčší objekt, ako chrám, aj vybudovanie trvalo dlhšie. Kým chrám bol vybudovaný za 7 rokov, čo je sväté, nebeské číslo, svoj palác staval Šalamún trinásť rokov - to je pochybné číslo (odkazuje na vzburu). Spolu to mohlo zabrať polovicu jeho vládnutia, avšak môžeme predpokladať, že tieto stavby skôr prebiehali paralelne.

Podrobnosti sú spojené len s *Domom libanonského lesa*. Bol to reprezentatívny objekt, ktorý musel byť veľmi pompézny a krásny, hodný takéhoto kráľa. Názov mohol mať z toho, že sa pri jeho stavbe použilo veľmi veľa libanonského materiálu, predovšetkým cédru. Ďalšie budovy pravdepodobne zodpovedali bežným podobným objektom, preto nie sú vyzdvihnuté v opise. I keď ostatné je nechané na našu fantáziu, toľko určite vycítíme a pochopíme, že správa sa sústreďuje na to, aby komunikovala jedinečnosť, a vzácnosť tohoto diela, aj čo sa týka použitého ušľachtilého materiálu, aj čo sa týka samotného vyhotovenia. Aj vyhotoviteľ v prípade Týrčana Churáma bol mimoriadne nadaný a schopný človek, ktorý dokázal vytvoriť jedinečné, vzácne rezby a ornamenty a rôzne bronzové výrobky.

Z nich sa tu osobitne spomínajú dva nevšedné samostatne stojace stĺpy, ktoré boli postavené ku chrámovej predsieni. Ich presné určenie nie je známe. Mali aj mená, *Jachin* a *Boaz*, čo by mohlo znamenať *On (Hospodin) zakladá* a *V Ňom je sila*. Toto pomenovanie zrejme poukazovalo na to, že Hospodin je tým pevným základom pre svoj ľud, ktorý ho podrží. Vynikali hlavne svojimi rozmermi a krásnou, bohatou ornamentikou, čo bolo skutočne umelecké dielo najvyššej kategórie. Šalamún totiž venoval Hospodinovi zo všetkého to najlepšie. Toto všetko malo byť potvrdením toho, že Hospodin je najmocnejší, ktorému patrí takáto česť a sláva, On je hoden tohoto diela. Aj chrám, aj kráľovský palác mali podávať svedectvo o jedinečnosti a sláve živého Boha Izraela.

Text z Nového zákona: Mk 2,1-12

¹ Po niekoľkých dňoch sa znovu vrátil do Kafarnauma. Rozchýrilo sa, že je v dome. ² Zhromaždilo sa tam veľa ľudí, takže už nemali miesta ani pred dvermi. A vravel im Slovo. ³ Vtedy k nemu prišli štyria, ktorí priniesli ochrnutého človeka. ⁴ Pretože sa k nemu nemohli dostať kvôli zástupu, otvorili strechu tam, kde bol Ježiš, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ležal ochrnutý. ⁵ Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: „Syn môj, odpúšťajú sa ti hriechy!“ ⁶ Sedeli tam aj niektorí zákonníci a vo svojom vnútri uvažovali: ⁷ „Čo to tento človek hovorí? Rúha sa! Kto iný môže odpúšťať hriechy okrem samého Boha?“ ⁸ Ježiš hneď svojím duchom spoznal, že takto uvažujú a povedal im: „Prečo takto uvažujete vo svojom vnútri?“ ⁹ Čo je ľahšie? Povedať ochrnutému: ‚Odpúšťajú sa ti hriechy‘ alebo povedať: ‚Vstaň,

vezmi si lôžko a choď!“¹⁰ Aby ste však vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať na zemi hriechy“ — povedal ochrnutému: ¹¹ „Hovorím ti: Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!“¹² On vstal, hneď si vzal lôžko a pred očami všetkých odišiel. Všetci žasli, velebili Boha a hovorili: „Čosi také sme ešte nikdy nevideli.“

Milí Bratia a milé Sestry,

Pán Ježiš je po istom čase opäť v Kafarnaume. Chodil po okolitých dedinách, zvestoval slovo Božie a uzdravoval nemocných. Teraz, keď sa vrátil domov (toto mesto sa považovalo za Jeho domov), jeho chýr ho predbehol, ľudia sa hrnú k domu, v ktorom sa nachádza, pravdepodobne je to dom Petrov. „*A vrazil im slovo*“. Prišli však nielen, aby Ho počúvali, ale aby ich uzdravoval. Aspoň tí štyria, o ktorých sme čítali. Nepoznáme, aké puto ich viaže, ibaže majú spoločný záujem, spoločný cieľ: svojho chromého známeho, priateľa či príbuzného (ani to sa nevie) chcú dostať pred Ježiša. V záujme toho ho sem priniesli na nosítkach či lôžku. On sám nebol schopný prísť, tak to za neho urobili, vzali si ho ako také spoločné bremeno a priniesli ho k domu, do ktorého sa ale nemohli dostať kvôli zástupu.

Je to vzácny moment, keď niekto neprichádza kvôli sebe, ale kvôli inému a dokonca ho prináša aj s námahou. Títo štyria sa v záujme chromého spojili, boli jednotní a odhodlaní. A tak sa nenechali odradiť, ale sa im podarilo prekonať prekážku, ktorá zároveň preskúšala ich odhodlanosť, aj vytrvalosť, aj vieru, lebo to nevzdali. Vynaliezavo našli riešenie, ako dostať chromého pred Ježiša: cez strechu rovno do prostriedku. Neuvažujú nad tým, že vlastne poškodzujú cudzí majetok; ide im o toho človeka. Ale ani ten dav takto nezmysľá! Totiž nad tým, nad rozobraním strechy sa nikto nepohoršoval a neprotestoval. Vari ako by prebehla táto scéna dnes? Ako by sme dopadli, keby sa to stalo nám? Len vtedy nastalo rušno, keď sa ozval Pán Ježiš. To už sa mnohým nepáčilo. Avšak On videl predovšetkým vieru týchto štyroch mužov.

Aj podľa nášho zmysľania sa zdá zvláštne, že Ježiš začne s týmto človekom hovoriť o jeho hriechoch: „*Syn môj, odpúšťajú sa ti hriechy!*“ Veď toto stretnutie nemá byť o hriechu ale uzdravení! A to „*Syn môj*“ - veď možno ten chromý je starší od Ježiša... Avšak vieme, že Pán Ježiš hovoril poverený nebeským Otcom. A chcel liečiť predovšetkým dušu, teda celého človeka. Uzdravenie bez odpustenia nie je uzdravenie, však, ako to aj vtedy chápali, mnohým nemociam predchádza práve hriech, ktorého je nemoc len následkom. A nestačí odstrániť nemoc, keď duša zostáva v hriechu, teda nemocná a nám zostáva nemocný aj človek... Preto Ježiš siaha na pôvodcu nemoci, ako to vtedy chápali. Na dušu, ktorej On je lekárom najvyšším.

Ježišovi ide o podstatu veci, preto zvestuje chromému odpustenie hriechov. Povedali by sme: Prečo? A má vôbec hriechy? Nie je to veľmi bezcitné voči nemu chudákovi? Veď o nič také neprosil ani on, ani ostaní. Avšak zrejme, nemocní si mysleli, že ich nemoc je akýmsi trestom či následkom hriechu. Tak na nich hľadalo aj ich okolie. A dodajme, že nikto nie je bez hriechu, to sa aj vtedy vedelo...

Ježiš mu zvestuje odpustenie v plnej svojej moci. Totiž On odpustenie dáva nie ako odpoveď na naše prosby, ale „len tak“ zadarmo. Ponúka odpustenie bez toho, aby niekto chcel a keď pochopí, že potrebuje a prijme, tak odpustenie vstúpi do platnosti v jeho živote. Toto veľmi nechápali ani tam prítomní zákonníci. Oni sa v duchu pohoršovali, ako si to môže Ježiš dovoliť, veď to je výsostné právo Boha, Ježiš sa teda rúha Bohu...

Ježiš ich chce priviesť k tomu, aby si uvedomili Jeho moc (a Toho, kto Ho touto mocou vyzbrojil). Preto sa pýta. „Čo je ľahšie? Povedať ochrnutému: ‚Odpúšťajú sa ti hriechy‘ alebo povedať: ‚Vstaň, vezmi si lôžko a chod!‘?“ Z toho vyplýva, že ľahšie je uzdraviť, ako odpustiť. On však dokáže nielen uzdraviť, ale aj odpustiť. Keby mal moc iba uzdraviť, tak hriech zostáva, človek v duchu zostáva trvalo nemocný, odlúčený pre svoj hriech od Boha a vylúčený z Jeho kráľovstva. Ale Ježiš prišiel, aby priniesol odpustenie - plné uzdravenie nielen pre telo, ale aj pre dušu... Lebo Ježiš lieči komplexne, celého človeka. Nielen príznaky, ale aj príčinu nemoci, a to je hriech...

Ježiš teda chromého uzdraví. Hneď a teraz - po oslovení vstal, vzal svoje lôžko a chodil. Všetci žasli, niečo také ešte nevideli. Nie jeho nesú na nosidlách, ale on nesie svoje lôžko - na znak uzdravenia, veď ho už nepotrebuje, už môže chodiť. A ten, ktorého sem museli prinieť, odchádza na vlastných nohách. To je ale zmena!

Ježišovo slovo má i dnes takúto moc. I dnes dokáže učiniť človeka schopným k tomu, na čo z vlastných síl nemá. Záleží len a na našej poslušnosti. A pohnúť sa musí ten, ktorého On k tomu vyzve, aj silu mu k tomu dodá.

Kiežby sme takto prinášali na modlitbách k Pánovi svojich milých, ktorí sami nevedia alebo nechcú k Nemu prísť. Kiežby sme mali takúto jednomyselnosť ako tí štyria, veď je to spoločné bremeno. A kiežby sme boli vytrvalí a neodbitní, ako boli oni! Veru, máme sa od nich čo učiť! Aby naše modlitby a príhovory intenzívne zápasili za uzdravenie životov tých, na ktorých nám záleží! *Amen.*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že môžeme k Tebe pichádzať a prinášať Ti tých, ktorí sami prísť nechcú alebo nemôžu. Ty vieš, čo nám všetkým najviac chýba, čo potrebujeme, aby náš život uzdravel. Ty vieš, že nestačí telesné uzdravenie, ak duša zostáva nezmenená, a prišiel si pre spásu našich duší. Ďakujeme, že máš moc odpúšťať hriechy, veď si za ne zaplatil tú najvyššiu cenu tam na kríži. A to za každého jedného človeka, lebo každý je rovnako vzácny v Tvojich očiach.

Prosíme, aby si nás pozdvihol zo skleslého stavu, aby si sňal z nás bremená našich hriechov a dal nám tú slobodu a radosť, ktorú nám nikto nemôže vziať, lebo nás spája s Tebou. Svojím slovom zostávaj mocne s nami. *Amen*

Otče náš... Požehnanie...

Záverečná pieseň: 549 - Môj Pán Ježiš má ma rád...